

**UCHWAŁA NR 34
RADY DYDAKTYCZNEJ**

z dnia 18 października 2023 r.

**w sprawie ewaluacji kształcenia na kierunku etnologia i antropologia kulturowa
w roku akademickim 2022/2023**

Na podstawie § 68 ust. 2 Statutu Uniwersytetu Warszawskiego (Monitor UW z 2019 r. poz. 190) rada dydaktyczna postanawia, co następuje:

§ 1

Rada dydaktyczna przedstawia raport z ewaluacji kształcenia na kierunku etnologia i antropologia kulturowa w roku akademickim 2022/2023 zgodny z załącznikiem do uchwały.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący rady dydaktycznej:

Anna Malewska-Szałygin

Załącznik 1

Raport z ewaluacji kształcenia na kierunku etnologia i antropologia kulturowa w roku akademickim 2022/2023

W celu przeprowadzenia ewaluacji kształcenia na kierunku Etnologia i antropologia kulturowa Rada dydaktyczna powołała komisje złożone z członków rady. Komisje analizowały wyniki ogólnouniwersyteckiej internetowej ankiety ewaluacyjnej oraz sylabusy przedmiotów; monitorowały przebieg i wyniki: rekrutacji, egzaminowania w sesjach zimowej i letniej oraz dyplomowania na studiach pierwszego i drugiego stopnia. Rada oceniła też system wsparcia dydaktycznego, zgodność kompetencji naukowych i dydaktycznych osób prowadzących zajęcia z przypisanymi do zajęć efektami uczenia, wsparcie dla uczelnianych organizacji studenckich (kół naukowych) związanych z kierunkiem studiów oraz przyjrzała się losom absolwentów. Na naszym kierunku brak praktyk obowiązkowych, które powinny być poddawane ocenie.

Wnioski ogólne

Opiniując ogólnie, można stwierdzić, że procesy rekrutacji, egzaminowania i dyplomowania przebiegały prawidłowo. Recenzje prac dyplomowych publikowane w systemie APD były bardzo rzetelne i wnikliwe. Zajęcia dydaktyczne oceniane były przez studentów najczęściej dobrze lub bardzo dobrze. Liczba kandydatów na studia pierwszego stopnia była wyższa niż w roku ubiegłym, podobnie na studia drugiego stopnia. Zajęcia prowadzone na naszym kierunku są zgodne z kompetencjami pracowników dydaktycznych IEiAK. Trzeba udoskonalić proces wypełniania sylabusów, ponieważ wciąż zdarzają się sylabusy wymagające uzupełnienia.

Podsumowania szczegółowe (porządek według: Regulamin Studiów na UW par. 5 pkt 2)

1. Podsumowanie wyników studenckich ankiet ewaluacyjnych (w systemie USOS) oraz hospitacji

Na wstępie trzeba zastrzec, że reprezentatywność wyników studenckich ankiet ewaluujących zajęcia jest bardzo ograniczona. Z zestawienia wynika, że mniej niż 50%

studentów zapisanych na zajęcia wypełniło ankiety (oceny 22 zajęć znamy na podstawie 1 albo 2 ankiet, 12 spośród ocen +2.0 jest wystawionych podstawie 1-2 ankiet). Zasadniczo brakuje w ankietach komentarzy, co staje się problemem przy zajęciach słabiej ocenianych. Zdarzają się entuzjastycznie pozytywne komentarze do zajęć, ale są równie jednostkowe jak komentarze krytyczne. Z tych zestawień wynika wniosek o potrzebie ostrożnego podejścia do wyników ankiet prowadzonych w systemie USOS.

W semestrze zimowym średnia ocen wynosiła 1,76 (w skali -2/+2), a wynik ten został obliczony na podstawie 53 ankiet. W semestrze letnim średnia ocena wynosiła 1,55 (w skali -2/+2), a wynik ten został obliczony na podstawie 54 ankiet. O obniżeniu wyniku zdecydowały oceny zajęć zamawianych, prowadzonych przez pracowników Państwowego Muzeum Etnograficznego (muzealników z niewielkim doświadczeniem dydaktycznym). Średnia ocen zajęć na kierunku z dwóch semestrów roku akademickiego 2022/2023 to 1.65 (w skali -2/+2).

Analizując komentarze formułowane w ankietach widać wyraźnie, że pozytywnie oceniane przez studentów były: dobry kontakt, dobre nastawienie wykładowców do studentów, dostosowanie problematyki zajęć do zainteresowań studentów, pomoc w prowadzeniu własnych studenckich projektów, zaangażowanie i pasja prowadzących, ilustrowanie wywodu przykładami z własnych badań terenowych, otwartość prowadzącego/ej na dyskusje połączona z szacunkiem dla głosów studentów, klarowna struktura zajęć, jasny i interesujący sposób przekazywania wiedzy. Negatywne opinie zebrały zajęcia: niestrzymające się opisu w sylabusie, o niejasno i nieprecyzyjnie opisanych wymaganiach, mające nieprzemyślany plan, prowadzone chaotycznie lub w sposób nieadekwatny do obecnych oczekiwań studentów, przekazujące nieatrakcyjne lub powtarzające się treści. Źle oceniane były też rozległe dygresje i niemoderowane dyskusje. Uwagi te wskazują na konieczność bardzo precyzyjnego opracowywania sylabusów.

Problemem jest ocenianie zajęć prowadzonych przez kilku prowadzących. Studenci z reguły oceniają tylko jednego z nich, pozostałe ankiety ignorując i w efekcie ocena jest niemiarodajna.

2. Podsumowanie analizy kompletności opisu zajęć w sylabusach w systemie USOS

Analiza 115 sylabusów pozwala ocenić, że wszystkie zajęcia oferowane w roku 2022/2023 miały swoje sylabusy w systemie USOS i zawierały one podstawowe informacje. Większość sylabusów dostarczała także pełnego zestawu informacji opisowych, jednak w 10 ze 115 brakowało literatury, w 6 nie wpisano efektów uczenia się, a w 2 nie określono metod i kryteriów oceny. Tego rodzaju braki najczęściej odnotowano przede wszystkim w sylabusach zajęć realizowanych przez osoby nie będące pracownikami instytutu (pracowników Państwowego Muzeum Etnograficznego). Te dane skłaniają radę dydaktyczną do utworzenia komisji monitorującej opracowywanie sylabusów, ze szczególnym uwzględnieniem sylabusów wykładowców zewnętrznych.

W analizowanych sylabusach widać duże zróżnicowanie objętości i stopnia szczegółowości podawanych informacji. Stosowane są różne strategie formułowania treści opis zajęć może obejmować ogólną charakterystykę problematyki poruszanej na zajęciach lub też może zostać uzupełniony o zasygnalizowanie wybranych tematów albo przyjąć formę spisu ze szczegółowym rozpisaniem tematów poszczególnych zajęć. Podobnie różnie może być prezentowana literatura od ogólnej listy lektur do publikacji przypisanych do poszczególnych tematów zajęć.

Opisy efektów uczenia się wahają się od krótko sformułowanych efektów (1-3) do wielu efektów (nawet do 13-16 dla jednych zajęć) sformułowanych w bardziej opisowy sposób. W wielu sylabusach, choć nadal nie we wszystkich efekty uczenia się formułowane są w odniesieniu do efektów modułowych i kierunkowych, co powinno być zasadą, podobnie jak podział efektów na dotyczące wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych. Jakkolwiek różnorodność sposobów formułowania treści w opisowych częściach sylabusów jest akceptowalna, to ze względu na rekomendacje PKA, w przypadku efektów uczenia się potrzebna będzie większa standaryzacja.

3. Podsumowanie analizy przebiegu i wyników sesji egzaminacyjnych

Analizując kwestię na ile sposoby zaliczania i egzaminowania odbywały się zgodnie z formą zaliczeń i egzaminów opisaną w sylabusie przedmiotu publikowanym w systemie USOS można wyróżnić 3 strategie. Strategia pierwsza - wyrozumiałej

elastyczności może być ilustrowana przykładem sytuacji, w której kilkusobowa grupa studentów, w celu zaliczenia zajęć, miała przygotować prezentację oraz napisać krótkie eseje. W toku semestru prowadząca zwróciła uwagę, że przygotowanie i przedstawienie prezentacji wymaga większych przygotowań niż zakładała i w efekcie postanowiła poprzestać na prezentacji jako formie zaliczenia. Decyzja ta spotkała się z przychylnością ze strony uczestników zajęć. Inna strategia - planowanej elastyczności – polega na tym, że prowadzący Laboratorium etnograficzne na początku roku akademickiego zapowiedział, iż formą zaliczenia będzie rozliczenie materiałów z badań terenowych oraz prace dodatkowe, których specyfikacja będzie przybierała konkretne formy w zależności od rozwoju badań terenowych. W trakcie roku akademickiego prowadzący przedstawiał propozycję ukonkretnienia prac z kilkumiesięcznym wyprzedzeniem. Grupa zaakceptowała taką formułę, zgadzała się z merytorycznym sensem realizacji zadań, chociaż przyznała, że zajęcia wymagały dużego nakładu pracy. I wreszcie strategia trzecia – kontrowersyjnej innowacji - nie zaakceptowana przez studentów. Przykład takiej strategii to zajęcia, na których zasady zaliczenia opisano jako "aktywność; krótkie prace pisemne dotyczące zaproponowanej literatury (z tygodnia na tydzień), każdorazowo oceniane; praca końcowa na wybrany temat". Po rozpoczęciu zajęć osoba prowadząca zapowiedziała jednak, że wystarczające będą cotygodniowe prace pisemne. Studenci wkrótce uznali przygotowanie prac za wyjątkowo trudne i pracochłonne. W połowie semestru osoba prowadząca widząc, że niewiele osób wysłało krótkie prace lub robi to z opóźnieniem, zaproponowała nowe zasady zaliczenia: osoby, które wysłały wszystkie streszczenia, mogły otrzymać ocenę dostateczną z plusem; osoby, które chciały otrzymać wyższą ocenę, mogły zgłosić się do prowadzenia zajęć na jeden ze wskazanych tematów. Skutkiem tych zawirowań było zniechęcenie studentów, którzy starali się znaleźć rozwiązanie kontaktując się z przedstawicielami organizacji studenckich. Rada Dydaktyczna interweniowała pouczając prowadzącego, że forma zliczenia zajęć zadeklarowana w sylabusie jest wiążąca i nie należy jej zmieniać w trakcie zajęć.

Podsumowując, osoby prowadzące rozumieją potrzebę umieszczania precyzyjnie opisanych warunków zaliczenia i egzaminowania w systemie USOS oraz konieczność trzymywania się tych zasad. Ewentualne, niewielkie zmiany muszą być negocjowane z uczestnikami i wymagają zgody obu stron.

4. Podsumowanie analizy wyników prac oraz egzaminów dyplomowych widocznych z systemu APD

Lektura recenzji 10 prac magisterskich i 36 licencjackich obronionych w roku akademickim 2022/2023 pozwala dostrzec jak ciekawe są tematy prac dyplomowych broniących na kierunku etnologia i antropologia kulturowa. Prace są często nowatorskie, unikalne, oparte na oryginalnych, aktualnych badaniach. Prace dyplomowe mają zróżnicowaną objętość od 40 w przypadku licencjatów do 158 stron w przypadku magisteriów. Recenzje publikowane w systemie APD są zróżnicowane i prezentują indywidualny styl, przy czym są one zawsze rzeczowe, rzetelne, często erudycyjne. Recenzje prac licencjackich objętością i rzetelnością przygotowania nie odbiegają od recenzji prac magisterskich. Niektóre z prac oceniane są celująco wtedy pojawiają się recenzje wręcz entuzjastyczne - wiele z zeszłorocznych ocen zawiera sugestie publikacji, niekiedy nawet ze wskazaniem konkretnego pisma. Czasami osoby recenzujące wskazują braki w znajomości literatury lub niedociągnięcia w analizie materiału etnograficznego czy też błędy w konstrukcji tekstu. Zdarzają się recenzje bardzo krytyczne wręcz surowe, ale zawsze sporządzone w sposób profesjonalny – nie krzywdzące! W tym kontekście wyróżnia się recenzja jednej z prac licencjackich napisana wyjątkowo niestarannym wręcz niechlujnym językiem, z użyciem terminologii charakterystycznej dla innych dyscyplin.

Recenzenci/cki stosowali różne strategie wypełniając schemat recenzyjny w systemie APD: 1. (*Czy treść pracy odpowiada tematowi określone w tytule?*) – od słownego „tak”, do jednozdaniowego stwierdzenia adekwatności. Wyjątkiem było wpisanie uwagi o potrzebie doprecyzowania tytułu; 2. (*Ocena układu pracy, podziału treści, kolejności rozdziałów, kompletności tez itp.*) – od jednego zdania do rozbudowanego i czasem polemicznego komentarza na temat struktury; 3. (*Merytoryczna ocena*) – długie wypowiedzi, w których akcentowano kompetencje badawcze i analityczne; wskazywano wady/niedociągnięcia/braki i lub też pozytywy, ciekawe fragmenty; zadawano też pytania; starano się wpisać podjęte wątki w szerszą perspektywę badawczą itd.; 4. (*Czy i w jakim zakresie praca stanowi nowe ujęcie*) oraz 5. (*Charakterystyka doboru i wykorzystania źródeł*) – najczęściej w obydwu tych punktach skupiano się na informowaniu o badaniach i

pozyskanym materiale empirycznym. Warto jednak zaznaczyć, że dostrzegano „nowe ujęcie tematu”, „poruszenie tematu dotąd niebadanego”, pisano o „nowatorskim spojrzeniu”; 6. (*Ocena formalnej strony pracy [poprawność języka, opanowanie techniki pisania pracy, spis rzeczy, odsyłacze]*) - koncentrowała się przede wszystkim na poprawności językowej; 7. (*Sposób wykorzystania pracy [publikacja, udostępnienie instytucjom, materiał źródłowy]*) – najczęściej wskazywano na Bibliotekę IEiAK, choć było kilka propozycji publikacji w postaci artykułów; 8. (*Inne uwagi*) – wykorzystywane rzadko, ale zdarzało się, że znajdował się tu dalszy ciąg komentujący merytoryczną zawartość pracy; 9. (*Pracę oceniam jako*) – najczęściej była tu wpisywana ocena słowna, ale czasem dopełniano ją dodatkowym stwierdzeniem np. podkreślającym samodzielność, dojrzałość, rzetelność, wrażliwość, zaangażowanie autora/autorki; 10. (*Ocena*) – wyrażona cyfrą najniższa to 4, najwyższa 5: średnia to 4,46. Warto w tym miejscu podkreślić bardzo wysokie oceny prac dyplomowych. Można też dodać, że ocena promotora/ki i recenzenta/ki zwykle się pokrywała, czasem różniła się o pół stopnia, a tylko w wyjątkowych wypadkach o cały stopień. Formularze recenzji wypełniane są bardzo starannie.

Wszystkie protokoły egzaminów dyplomowych w systemie APD zostały wypełnione. Warto zwrócić uwagę, że osoby podchodzące do egzaminów dyplomowych zaczynały studia licencjackie w 2020/2021 roku (tylko jedna osoba w 2019/2020 i jedna 2015/2016), czyli można powiedzieć, że nie opóźniały finalizowania studiów I stopnia. Takie wnioski jednak trudno wyciągnąć w odniesieniu do dyplomantów II stopnia, bo magistranci mogli wznawiać się na rok przed obroną, czego może dowodzić obrona w październiku czy grudniu w kolejnym roku akademickim. Mimo to gros egzaminów dyplomowych odbyło się we wrześniu 2023 r., nieliczne w lipcu 2023, dwie w październiku 2022 (lic. i mgr) i tylko jedna w grudniu 2022 (mgr). Oceny z egzaminów były równie wysokie jak prac dyplomowych: najniższa ocena to 4; najwyższa to 5, średnia ocen to 4,8. Pytania egzaminacyjne były zróżnicowane i dotyczyły teorii oraz metodologii.

5. Podsumowanie wyników rekrutacji na studia I i II stopnia oraz rekrutacji osób z Ukrainy

Do rekrutacji na studia I stopnia na 55 miejsc zgłosiło się 284 kandydatów, z których 257 opłaciło opłatę rekrutacyjną. Przyjęto 55 osób. Liczba kandydatów wzrosła od roku ubiegłego.

Do rekrutacji na studia II na 17 miejsc zgłosiło się 36 osób, 26 zapłaciło opłatę rekrutacyjną. Przyjęto 16 osób. Liczba kandydatów wzrosła od roku ubiegłego.

W rekrutacji osób z Ukrainy zapisała się 1 osoba, ale nie stawiała się na rozmowie kwalifikacyjnej.

6. System wsparcia dydaktycznego

Salę dydaktyczną IEiAK są wyposażone w sprawne komputery, ekrany, kamery i mikrofony. Problematyczny jest nadzór nad tą aparaturą, bo wydziałowy pełnomocnik do spraw technicznych jest umiejscowiony na Kampusie Głównym i w budynku na Żurawiej 4 brakuje doraźnej pomocy obsługi sprzętu.

Budynek na Żurawiej 4 jest niedostosowany do potrzeb osób z niepełnosprawnością ruchową, co wytknęła Polska Komisja Akredytacyjna w raporcie pokontrolnym.

Studenci dobrze ocenili informację naukową świadczoną przez pracowników biblioteki Instytutu. Krytykowali dostęp do sieci na terenie Instytutu sygnalizując, że tylko w czytelni jest dostęp do sieci Eduroam, a w pozostałych pomieszczeniach dostępna sieć nie jest prawidłowo zabezpieczona.

7. Zgodność kompetencji naukowych i dydaktycznych osób prowadzących zajęcia z przypisanymi do zajęć efektami uczenia się

Pracownicy posiadają właściwe kompetencje do prowadzenia zajęć umożliwiających studentom uzyskanie efektów uczenia się zadeklarowanych w programie studiów na kierunku. W sytuacji, gdy te kompetencje nie są wystarczające, Instytut na wniosek Rady dydaktycznej zatrudnia wykładowców zewnętrznych (zajęcia wprowadzające w pracę w zakresie *Users' Experience*, *Users' Design*, zajęcia prowadzone przez pracowników Państwowego Muzeum Etnograficznego).

8. Monitoring losów absolwentów w oparciu o system ELA

Prezentowane informacje dotyczące losów absolwentów są wynikiem analizy raportów generowanych przez Ogólnopolski System Monitorowania Losów Absolwentów

„dostarczający wiarygodnych informacji o sytuacji polskich absolwentów na rynku pracy” w oparciu o dane pobierane z systemów ZUS i POLON. System ELA generuje raporty z dwuletnim opóźnieniem.

W 2021 r. gdy 22 osoby uzyskały dyplom na kierunku etnologia i antropologia kulturowa, czas poszukiwania pracy etatowej wynosił 2, 71 miesiąca, a mediana średnich miesięcznych zarobków ze wszystkich źródeł w pierwszym roku po zatrudnieniu wynosiła 3307, 9 zł. Jednakże kluczowa dla oceny wynagrodzenia absolwentów jest nie mediana, lecz względny wskaźnik zarobków, który wynosił wówczas 0, 57, co oznacza, że przeciętnie absolwenci etnologii zarabiali znacznie poniżej średniej wynagrodzeń w swoich miejscach zamieszkania. W 2020 system ELA odnotował 12 absolwentów, których mediana średnich miesięcznych zarobków wynosiła 1363, 34 zł, a względny wskaźnik 0,23. W 2019 r.: odpowiednio dla 30 absolwentów było to 2103,55 zł i wskaźnik 0,31; w 2018 r. dla 15 osób 1377,37 zł, wskaźnik 0, 24; w 2017 r. dla 30 absolwentów studiów I stopnia 2680, 28 zł i wskaźnik 0,45 oraz dla 19 absolwentów II stopnia 2607, 75 zł i wskaźnik 0, 41; w 2016 r. dla 24 licencjatów 1573, 84 zł i wskaźnik 0, 33 oraz dla 14 magistrantów 3069 zł i wskaźnik 0,52. Bezrobotnych system nie odnotował.

Podsumowując te zestawienia można stwierdzić, że absolwenci kierunku etnologia i antropologia kulturowa na UW nie mają trudności ze znalezieniem pracy, jednak względny wskaźnik zarobków w latach 2016-2021 pokazuje wyraźny, niezmienny trend wskazujący, że przeciętnie absolwenci tego kierunku zarabiają znacząco poniżej średniej wynagrodzeń w swoich miejscach zamieszkania. Najlepiej sytuacja wyglądała w 2015 roku. Jednak w roku tym uzyskane dane dotyczą jedynie absolwentów studiów II stopnia. Najgorszy, wręcz dramatyczny, względny wskaźnik zarobków przypada na lata pandemii COVID: 2019-2020 (odpowiednio 0, 31- 0, 23). Dodatkowe pytanie, jakie warto postawić po zapoznaniu się z tym wynikiem brzmi: czy absolwenci naszego kierunku w pierwszym roku po uzyskaniu dyplomu zarabiają znacząco poniżej średniej wynagrodzeń na innych kierunkach studiów UW? Najwyższy wskaźnik zarobków na UW dotyczy absolwentów informatyki (Wydział Matematyki, Informatyki i Mechaniki, II stopnia, 4-semestralne) i w roku 2021 wynosił 1, 74 (przy medianie 11 947,76 zł). Kolejny kierunek na UW w górnych widełkach wskaźnika zarobków w pierwszym roku po dyplomie ponownie dla roku 2021 to „quantitative finance” wynosi 1,37 (mediana

9323 zł) oraz finanse i rachunkowość: wskaźnik 1, 22; mediana 9136, 45 zł. Jednak niewiele kierunków UW może pochwalić się takimi wynikami. Przykładowo, po ekonomii na UW osoby, które uzyskały dyplom w 2021 roku w pierwszym roku po jego otrzymaniu osiągnęły wskaźnik 1,07 (mediana 1882,73 zł). Taki sam wskaźnik osiągnęła socjologia, osiągając jednak korzystniejszą medianę wynagrodzenia 4055,23 zł. Inne przykładowe kierunki, na których względny wskaźnik zarobków w 2021 był niższy niż dla etnologii i antropologii kulturowej to: archeologia, filozofia, astronomia, historia (licencjackie), biotechnologia (lic), geografia, filologia polska (lic.), kulturoznawstwo: wiedza o kulturze (lic.), ale mediana zarobków na wyżej wspomnianych kierunkach jest niższa niż na etnologii jedynie w przypadku: archeologii, astronomii, historii (lic.), biotechnologii (lic.), filologia polska (lic), kulturoznawstwo, wiedza o kulturze (lic). Jak prezentujemy się na tle kierunków, które wypadają najgorzej? Jednym z kierunków na UW, w którym wskaźnik zarobków był najniższy w 2021 jest logopedia ogólna i kliniczna, gdzie względny wskaźnik zarobków w 2021 wynosił 0, 23 (mediana 1738,35 zł). Był on zatem w 2021 roku daleko za etnologią.

Wniosek: kiedy wskaźniki i medianę zarobków etnologów po UW na rynku pracy rozpatrujemy na tle innych kierunków studiów na UW dane te wypadają korzystniej, niż kiedy rozpatrywane są w izolacji.

9. Wsparcie działalności uczelnianych organizacji studenckich związanych z kierunkiem studiów (kół naukowych)

W roku akademickim 2022/2023, dzięki zaangażowaniu osób studiujących i osób pracujących w IEiAK, udało się odtworzyć Koło Naukowe „Etno” wcześniej działające przy Instytucie. Koło zostało zarejestrowane ponownie 27 czerwca 2023 roku. Oznacza to, że po pandemicznej przerwie istnieje znowu oficjalna organizacja studencka na kierunku etnologia i antropologia kulturowa, co pozwala na rozwijanie działań naukowo-badawczych przez studentki i studentów, reprezentowanie Instytutu w różnych gremiach oraz na staranie się o środki finansowe na studenckie badania naukowe.

Instytut starał się udzielać wsparcia studentkom i studentom w działaniach Koła poprzez konsultacje merytoryczne i organizacyjne pomysłów na działania i projekty

badawcze, porady dotyczące znalezienia finansowania projektów, udostępnianie przestrzeni Instytutu na spotkania Koła oraz udział pracowniczek i pracowników w inicjatywach zaproponowanych przez osoby studiujące.

Odrodzenie Koła spowodowało bardzo duże ożywienie życia studenckiego w Instytucie – odbyło się już kilka spotkań tematycznych i kilka organizacyjnych, planowane są następne (spacery po Warszawie, dyskusje, udział w Przeglądzie Filmów Etnograficznych „Oczy i Obiektywy”). Należy podkreślić dużą liczbę inicjatyw Koła Naukowego „Etno” i osób skupionych wokół niego – oprócz nowych inicjatyw spotkań dyskusyjnych, wspólnych badań i konferencji, jest także pomysł stworzenia czasopisma studenckiego. Koło Naukowe posiada podstronę na stronie Instytutu, stronę na Facebooku oraz od niedawna, konto na Instagramie. Jedna ze studentek zaprojektowała też nowe logo Koła Naukowego.

10. Zalecenia do wdrożenia wynikające z raportu ewaluacji kształcenia na kierunku etnologia i antropologia kulturowa w roku akademickim 2022/2023:

- Wprowadzenie systemu kontroli sylabusów ze szczególnym uwzględnieniem sylabusów przygotowywanych przez wykładowców zewnętrznych
- Zachęcanie studentów do wypełniania ankiet oceny zajęć w systemie USOS
- Poszukiwanie innych, bardziej miarodajnych sposobów oceny zajęć dydaktycznych
- Studenci artykułując swoje oczekiwania prosili o zajęcia nieobowiązkowe uczące pisania tekstu akademickiego, dbania o bezpieczeństwo badacza w terenie, obejmujące wspólną lekturę całych monografii terenowych.